

то се продължаваше за нѣколко дѣна една суха и безводна пустиня, а другата че, ако напримеръ щѣше да се случи да духнеше южний вѣтъръ прѣзъ онзи дълбокъ и горящъ пѣсѣкъ, та щѣше да бжде много опасно за Александра и за войската му ; защото казваха, че единъжъ сжщий онзи вѣтъръ като духна та въздигна голѣми купове отъ пѣсѣкъ, и като направи насили по полето, та покри и умъртви до петъ хиляди душъ отъ Камвисовата войска. За то почти всичкитѣ мислеха за тѣзи нѣща ; но пакъ да щѣше человѣкъ да възвърне Александра отъ неговото рѣшение то бѣше невъзможно. Защото и щастието като се покоряваше на волята му та надвиваше по мнението си, а буйността на неговийтъ характеръ приспособляваше го да бжде всякойпжтъ побѣдителъ въ прѣпиранията си, сжщо както въ дѣянията си, койго насилствуваше не само враговетѣ, но даже врѣмената и мѣстата.

§ 27. Слѣдователно помощитѣ, които бѣха дадени отъ богътъ на царъ Александра прѣзъ онова пжтешествие увѣриха хората повече отъ колкото прорицанията, които се дадоха по-послѣ ; даже и по тѣзи причини хванаха хората да вѣрватъ и на прорицанията. Защото първо като богътъ Зевсъ испрати много и постояненъ дъждъ, та исчезна отъ войската всякой страхъ относително за жаждата, а дъждътъ можя да угасни горливийтъ пѣсѣкъ, който като се намокри налегна, и тѣй войската можя леко да пжтува, а и